

P V I S

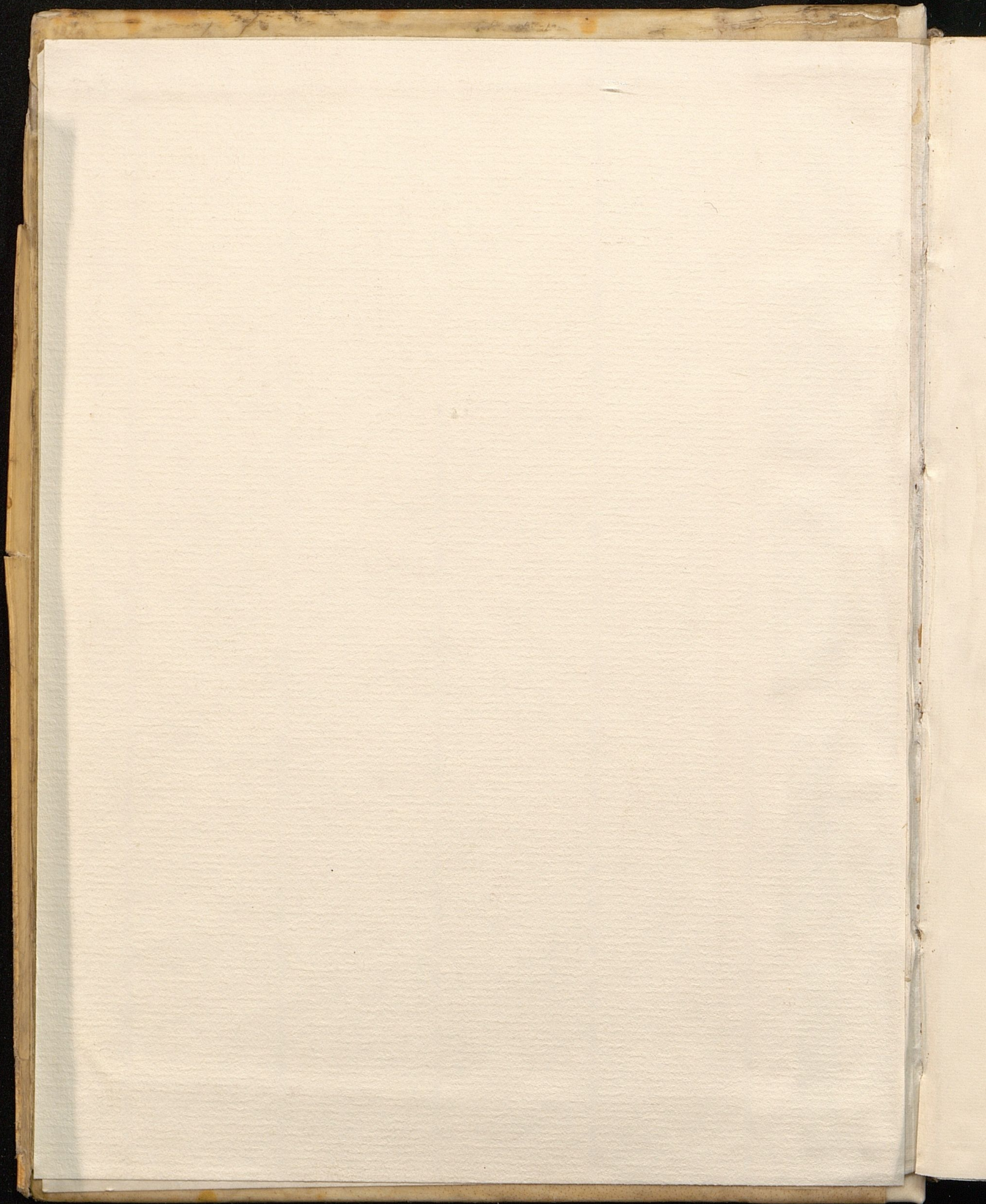

1 6 0 3

4
1600

EPITHALAMIA
 IN HONOREM
 NUPTIARVM, PII, HONE-
 STI ET INTEGRITATE ORNATI
 VIRI IUVENIS, DN. CONRADI
 SCHROTERI, CIVIS ET MER-
 CATORIS COTHONIEN-
 SIS SPONSI:

Honestæ, pudicæ ac morum venu-
 state præstantis virginis,
 CATHARINÆ,

Consultissimi ac gravissimi viri, Dn. IO-
 ANNIS SOMMERI, ILLrum Princip An-
 haltin. &c. Quæstoris provincialis, inclytæq;
 Reipublicæ Cothoniensis Consulis
 Spectatissimi, Filix,
 SPONSÆ:

Quæ celebrabantur Cothoniæ VI. Septem-
 bris, Anno partus salutiferi
 M. DC. II.

Scripta ab amicis.

Servestæ Typis Iohannis Schlerij.

dl.

*Docto et honesto
 ueni, Petro
 nu. SS. Tho
 glusido, an
 suo singula
 P.D. Tob.*

IN HONOREM
SACRATISSIMI PATRIARCHAE
VICTORII, D. N. CONRADI
SCHROETERI, C. S. S. M.
CANTORIS DOMINICANI
S. S. S. S.

Hortus, quod ad hunc pertinet
CATHOLICIS
CANTORIS DOMINICANI
S. S. S. S.
CANTORIS DOMINICANI
S. S. S. S.

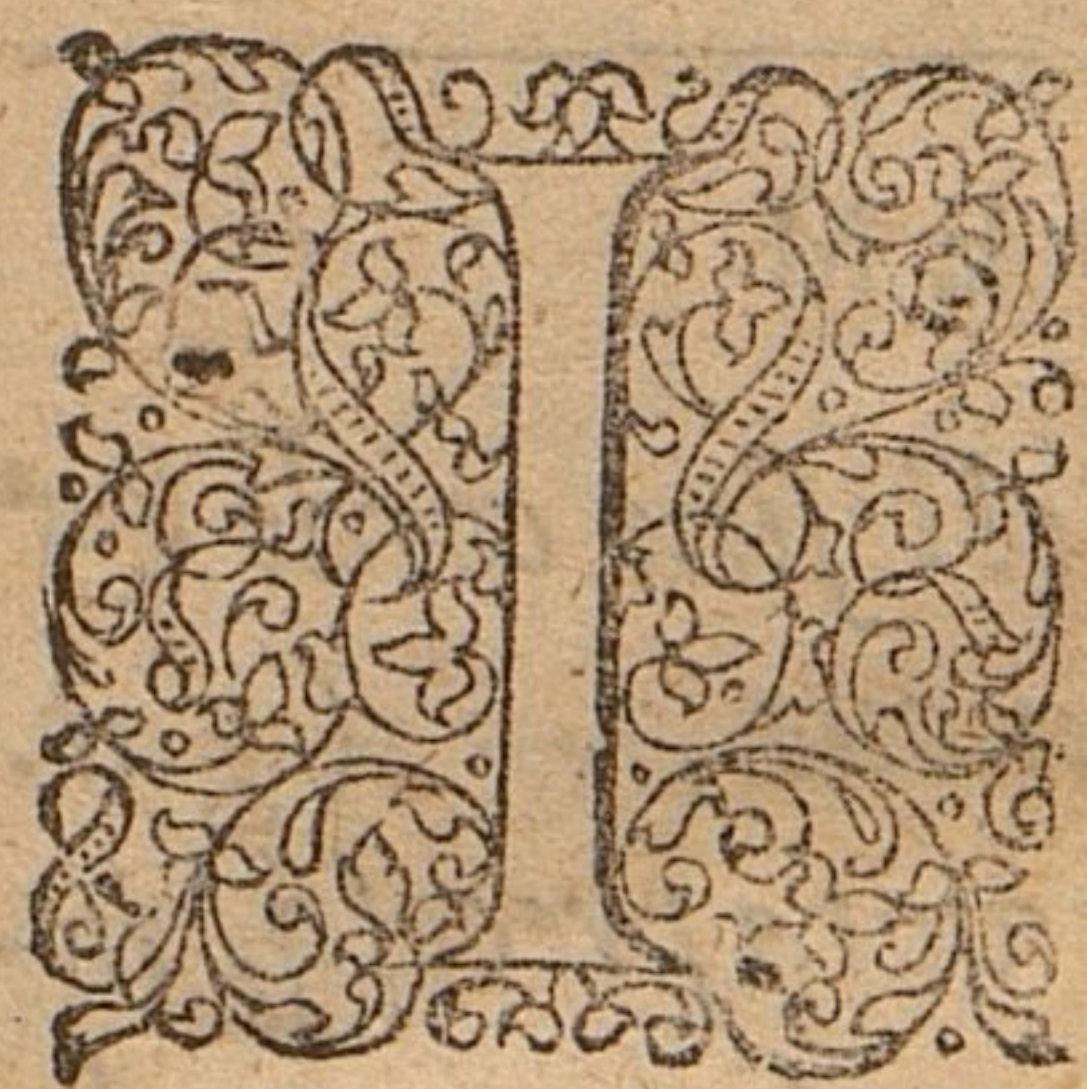
[Faint rectangular stamp]

NVPTIIS HONESTI ET
ORNATI IUVENIS, DN. CONRADI
SCHROTERI, ET PVDICISSIMAE VIRGI-
NIS CATHARINAE SOMMERIA-
NAE, &c. dedicat author.

*O*va Deus, nitidum qui verbo
fecit Olympum,
Cui parent Ignis, nubila, ter-
ra, fretum,
Cuius stant nutu rupes, dictoq;
potenti

*Natura retinent semina quaeq; sua:
Fecit is (Et bene, nam rerum quodcunq; creavit,
Et decus Et laudem quo mereatur, habet.)
Ut bene non vivat, qui vivit conjugis expers,
(Perpetua hac vox sit regula lexq; piis.)
Ergo vir ut melius peragat sua tempora vitae,
Solamen vitae juncta virago viro est:
Svavius ut degat maturis nubilis annis
Virgo, viri facta est uxor amata sui.*

A 2

Non

Non ergò huic mens est sed vis quadã acrior eius
Exagitans animum causa furoris erit,
Quem capere hic ordo nescit divinus, ijsæm
Quo duo de flammis pectora & ora calent:
Nam bona dum thalami nil curat aperta, salutẽ
Negligit humanam, & nil facit iste Deum.

Georg. Bobbius, P.

ALIVD EIVSDEM.

Non homo, sed rudis est sine corde &
vertice truncus, (gat.
Qui sua coniugibus vota precesq; ne-
Namq; opifex rerum malus, & causa una mala-
Qui, sua dum miscet, noxia multa parat, (tũ
Non scelere & sævo saturatur perfidus ausu,
Omniaq; illius sunt loca plena dolis.
Ergò tuos Thrasybule tibi gratamur honores,
Quos modo decernit provida cura Dei.
Et quod sancta iubet pietas, & conscia multi
Cunrade officij pectora nostra tui.
Hoc precor, hoc omnes uno ore precantur amici,
(Annue tu votis pronube Christe meis)

V

Vt tibi conjugium hoc felix sit, & utile, Christo
Sed duce, quo duce dat commoda multa Deus,
Illius auspiciis thalamum qui ascendit, & orat,
Spernere secure cuncta pericla potest.
Sit CATHARINA tibi sospes, cui purior auro,
Et pretio & gemmis est in amore pudor.
Tu quoque sis sospes, multosque superstes in annos,
Vt videas natum, qui sit & ipse pater.
Sic genus AESTIVVM, sic SCHROTE-
RIANA propago
Crescet, eritque super, multiplicante Deo.

ALIVD.

Nunc spumat Venus, & cervi sua cornua discunt
Cæcaque per sexus spicula condit Amor.
In genus ardescunt, & dissolvuntur amantes
Vt specie numerus suppetat usque sua.
Et Deus obstringit secretis pectora vinculis
Quæ licet effugias, non lacerare queas,
Nescimus miseri, molimina nostra patramus,
Quod licitum est agimus; sed regit acta Deus.
Miris sæpe modis coalecunt intima, sed vis
Quæ facit, ut coeant intima corda; Dei est.
Hic animat Venerem, docet hic sua cornua cervos
Hinc jam non cæcus spicula mittit Amor.

A ;

Sed

Sed cui virtutes eum coniuge copulat Autor,
Cui, quod amet, pietas intemerata fuit,
Cui quod amet, Pudor & Candor, moresque probati,
Cui quod amet, linguæ suada diserta fuit.
Cui quod amet Genus & decus ex utroque parentum;
Maiori nequeat sorte bonoque, frui.
Tu quoque promissæ fruearis pietate puellæ
Te candore animi & simplicitate beat
Moribus & suavi per mutua lancinat ore
Exornatque suum, non sine dote Genus.
Grator, & ut flagret seros fax mutua in annos
Sorsque sit incolumis, progeniesque, precor.

Ioann. Försterus Med. Cothen.

ALIVD.

 Arbor ut aërias qua vertice tendit in au-
ras,
Et stat fulta suo robore, fixa solo;
Intonueſce polo ſi magni murmura venti,
Nitens radice, has deſpicit alta minas.
Ictum iterante ſuum, bis terre attacta, ſecuri
Non cadit, aut terram vulnere lapſa premit.
Sed tandem innumero ſuperatur verbere cæſa
Ferri ictus acie continuante graves.

Sic

Sic tua, si credis, tibi sunt connubia verè,
Schrotere, ex hac re nomen & omen habens.
Namq; refers hominem Germano nomine, molè
Qui vix immotam promovet arte loco,
Connixus, lapsus qui subijciendo rotarum.
Sic causam dat, cur progrediatur opus.
Quam sacri sociam lecti Schrotere petisti,
Non sine conatu ac absq; labore tenes.
Stemmatis, hac rete, clari splendore, vereris,
Pellat ab amplexu, reiiciatq; suo.
Fortuna ingenijq; potens est dotibus, ut vel
Mille gravis non sit res, reperire procos.
Si qua puella gregi juvenù omni casta probatur,
Ducere res ab quàm res operosa venit,
Quàm multis hæc cantari ludibria vidi:
Cui fortuna favet, sponsa petita manet.
His tantis rebus bene fixam, torq; locatam,
Ac adeo immotam, sedibus ecce moves!
Ac facis auxilium subdens, ceu pondus inherens
In thalamum ut scandat virgo, vehente rota.
Nec mirum dederis, peragens tentamina duci,
Ducere si te uno posse labore neges.
Hoc est, nominibus, vernacula voce relatis,
Cur ego sic istis omen inesse putem.

Sed

Sed non pœniteat, te magnis ausibus eius
Captasse amplexus: causa dolenda nec est.
Hoc argumentum est constantis pectoris, & quod
Non quovis vento concutiente labat.
Si quem fecisti, penitus labor irritus esset,
Tristitiam meritò pectore conciperes.
Vicisti tandem, moxisti dotibus auctam,
Cui Fortuna dedit pramiam, Iuno, Venus.
Nomine qua Catharina tibi, Cathara est quoq; re-
Nam sic conveniunt nomina fausta suis. (bus
Ergò tibi grator, tanto ecce labore peracto,
Sudoris fructum te retulisse tui.
Nam Sponsam gratis te collegisse lacertis
Vidimus, amplexu qua tua colla ligat.
Vivite Nestoreos felices suaviter annos;
Exulet & vestro lis inimica thoro:
Mutuus addat amor nexus, ut Sponse probentur,
Officia esse tibi iusta peracta viri.
Sponsaq; legnities ne te tam sera moretur,
Proliferi ut nolis pignora ferre thori.
Exhilarant patris qua grato examine curas,
Ante pedes ludens turba novella tuos.
Ac mola queis certet generosis vitibus uxor,
Et foecunda gerat queis muliebri decus.

Qua

Qua possent avia, qua atate est tarda levare
Luctum. Et ridiculis demere mille modis.
Ridicule quoniam peragunt jocularia, curas.
Qua possent senio fallere grandis avi.

Christo, h. Vierrhalerus apud
Corhonienses Ludimod.

EIVSDEM.

Distichon χρονολογικόν annum, mensem, &
diem continens.

LVXVbi Septe Mbrls seXtrae Venlset, Ibl eCce
SaCra SChroterVs agVnt et Catharina thori.

ALIVD.

 Mititur à nostra tibi, Sponse, Thalassio Musa
O & præsidium dulce, decusque meum;
Qui male tornato sacra connubialia versu
Cōmemorans, optat prospera quæq; tibi;
Dum dextræ Catharina tuæ cōmittitur; & dū
Ingreditur thalamum Sponsa pudica tuū.
Quam genuit vestra Sommerus Clarus in vrbe,
Sommerus nostræ gloria lausque plagæ:
Cuius Anhaltinūm Princeps, Dux inclytus ille
Concredit fidei plurima, resque graues.
Illa tuum solamen erit, tua summa voluptas,
Delicia q; tuæ, diuitia q; tuæ.

B

Qua

Qua cum ætatis æges annos, iuventa que secundos
Concordi duces foedere quosque dies,
Vivite felices, Pyliam superate senectam,
Absit & à vestro lisque dolusque dolo:
Verum adsit bona pax & pleno copia cornu,
Adsit cum primis Christus & ipse tibi:
Cui modò si fidas, metuas nihil aspera fata;
Fidentes Christus deseruisse nequit.

*Tobias Heruvigius Servestæ
Anhaltinus. P. C.*

ALIVD.

TEmpora lata cadunt, redeunt quoque
tempora lata (tibi.
Cum nova iungatur nupta puella
Qua tibi nec casu quodam nec sorte benigna,
Fato sed dio Sponsa petita venit.
Nunc igitur valeat, cedat quoque, lerva malorum
In rupes, tadas qua cupit esse vagas;
Sitque tibi Dux certior hic sacra pagina, vera
Que monstrat verum religionis opus:
Hac monstrante videre licet quis pectora iungat
Quisque animos hominum conciliare queat.
Est Deus in cælis solus qui cuncta gubernat
Cuius est ad nutum cuncta venire solent.
Pronubus

Pronubus ille fuit sociam qui primus Adamo
Adduxit, thalamo iussit & esse pari.
Præterea sanxit sanctæ sua iussa vereri
Et transgressores pœna luenda manet.
Rectè igitur CONrade facis dum templa frequē-
Solemni pompa & sic tua vota facis (tas
Entibi adest unâ delecta caterva virorum,
Quæ tecum iungit vota precesq; suas,
Ecce tibi præsto est blando Catharinula uirtu
Quæ decorata venit laude pudicitia.
Ipse tibi hanc genitor SOMmerus tradere gestit,
Et gaudet fidei credere ritè tua.
Macte tua Sponsa, dulcissime Sponse, beatus
Vno te iam nunc quis magis esse potest.
Tu modò iunge preces precibus, Christum rogato,
Ut velit ipse toro semper adesse tuo.
Crede mihi non vlla salus, non vlla futura est
Prosperitas, si non Christus adest thalamo:
At contra permulta salus, permulta futura cõt
Prosperitas, si adsit Chrtistus, & absit Eris.
Hisce vale: & supera viuendo Nestoris annis
Sponsaq; Mathusala sæcula vince, vale.

Laurentius Zelle Cothonius
SS, LL, S.

B 2

ALIVD

A L I V D.

 Lariore solito Phœbus cur emicat orbe?
O mine cur dextro est? cur sine nube dies?
Nobilis auratam citharam cur pulsat A-
pollo?

Rugam fronte trahens: en quid jo omnis ait?
Armatus iuuenis praeceps in Cybridis arma
Dura ruit statuens, premia magna fore.
Verum quid dirum telum? quae Cybridis arma?
Suavia tela puta; brachia at arma volo.
Sed quid erit tandem bellum? dic: ecce puella
Casta & formosa sunt labia atq; gena.
Hac haec sunt, iuuenes, bella, haec sunt Cybridis ar-
R chore qua magno Sponsus amore tulit. (ma
Omnia tentavit nunc hinc, nunc inde cucurrit
Tactando Veneris gnarus amator opus.
En nocte in multa tetigit vaga lumina somnus
Rarus sed cura non mora longa fuit.
Vota facit quoties, recubans sub tegmine lecti
Solus, blanda negat dum sua tela Venus.
Suavia sed tandem figens en ecce movetur
Pulcra Venus, dicens tu mihi solus eris.

Oscula

Oscula quid possint, iuvenes vos aduoco testes,
N onne puellarum, vos rogo, corda movent?
Sat mihi: abite precor iuvenes, qui cura cohortis
V irginea, & lati basia lata date.
Sic labia icta dabunt sonitum, & dum lata iu-
C ertat, ridebit praelia mota Venus.   ventus
Arma haec sunt (fateor) duo queis iunguntur amore
T radit ut in lepido Naso Poeta libro.
At quid ego vobis, iuvenes, qui nullus in arte,
R uri iussa darem, vos date in urbe prius.
Ite domum: ad Sponsum redeo, cui pulcra puella
N upta est; en dotes aspice, Sponse, graves.
Aspice: non laedet Boreas tua membra; quia au-
S cimmeri CALIDI filia triste gelu.   (fert
O felix! iterum felix! tam casta puella
M oribus electis cui venit, ecce bonum:
M agna haec; sed maiora volo, quod sidere fausto
E dita sit claro clara virago viro.
Restat Sponsa novum Sponsum amplectatur ut
S uavibus, & libet suavia, quando libet (ulnis
Suscipe quem multis, CASTISSIMA, milli-
bus unum
P r. ponis, thalami sis quoq; fida comes.

B 3

O Mu-

O Musa! vestras primum si lasimus aures,
 Noscite vos casta, Musa jocosa mea est.
 Sat satis est: superest Nymphus bene Nymphaq;
 Acsobolis multa fiat uterq; parens. (vivat,

Ioannes Bobbius SS. LL. S. Anhalt.

HERzlich geliebe	IVNGFRAVuli	G	zucht/
Czier ist ohn die	Clein vnd v	O	rruche
Vuelch aber ist	An Tugend	T	reich
REchter Vernunfft	Trew auch	G	leich
THut was Gott ins	Hers hat g	E	pregt
Sonder Misred	An Grüche	B	elegt
reiß nicht nach streit	Rähe weiß	I	ch mie
Haußheltig / still /	Ins Werck sic	H	schicke
RErgirt die fleis	Nen vnd v	N	Gott
OFFte vnterweist	Auff sein	G	ebott
TRost weiß weñ Gott	Schickt vnfas	L	ein
ERhelt den Mann	Ohn sorg	V	nd pein
RED ihm offte zu	Mit freundli	C	hr sitte
Dißweil in vns	Muth embfig	K	bitt
REiche Gott an Güt	ERN vnd	V	ermög
EInr rechten fleißig	RSorge	N	pfleg
Verlohren muß	Sein nichts	D	aran
THut förder das	By was	S	ie kan
Ist Gottes Gab	Reichlich	E	r hand
Gibt Gott allein /	Ahn fromme	G	wand
Auff ihn verlaßn	Vnd zug	E	than
Mit frieden stelles	TS lebes	N	ahn.

IO mehr / von Gott wir gutes HAN
 Mit danck erkenn ein jederman
 FOR Sichtig vnd mit gu TER huße
 Gott theilt vns mit vnd nimbt das guße.

ig
t,
ld.

Jf 4600

ULB Halle 3
003 299 04X

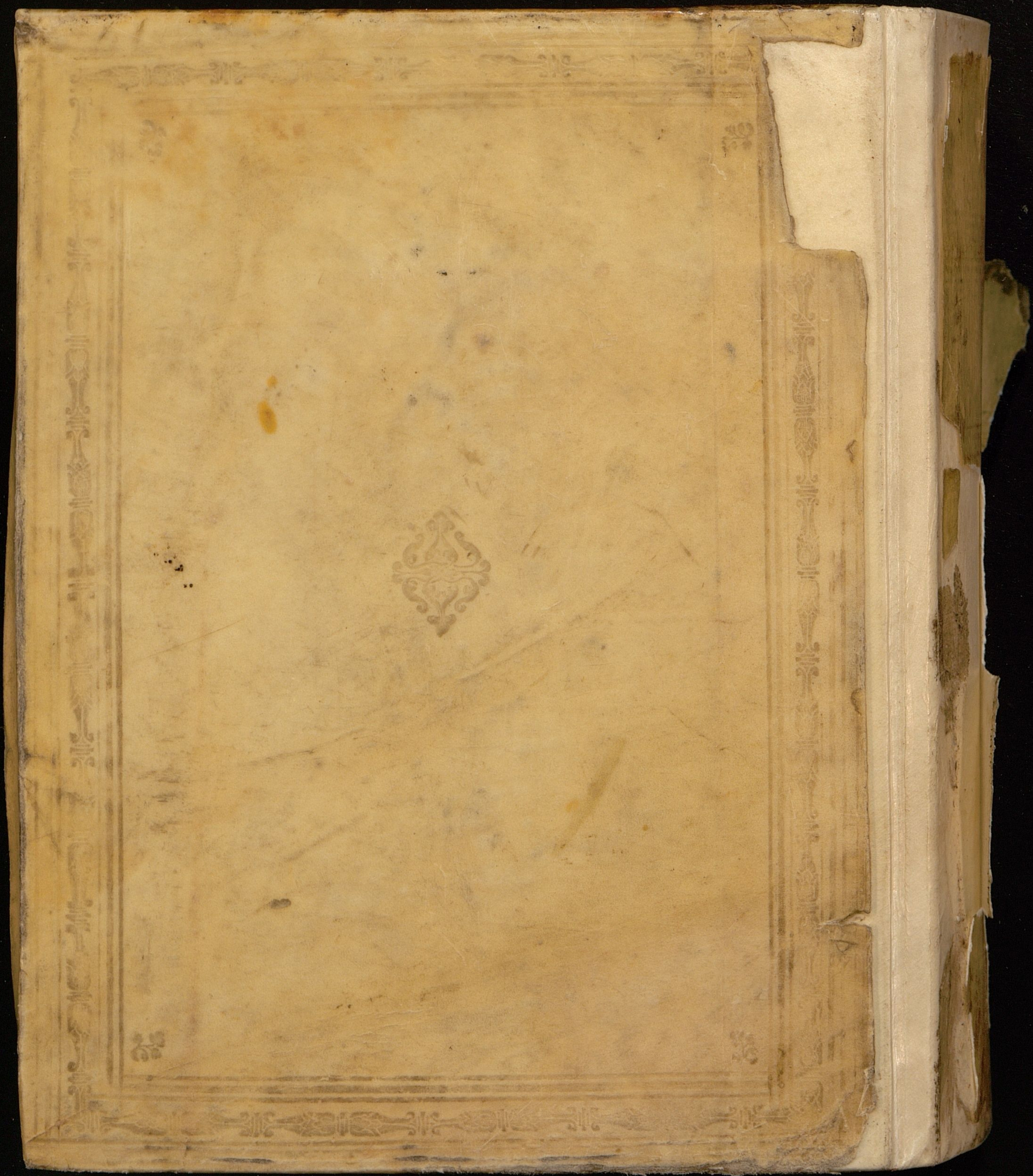

SB.

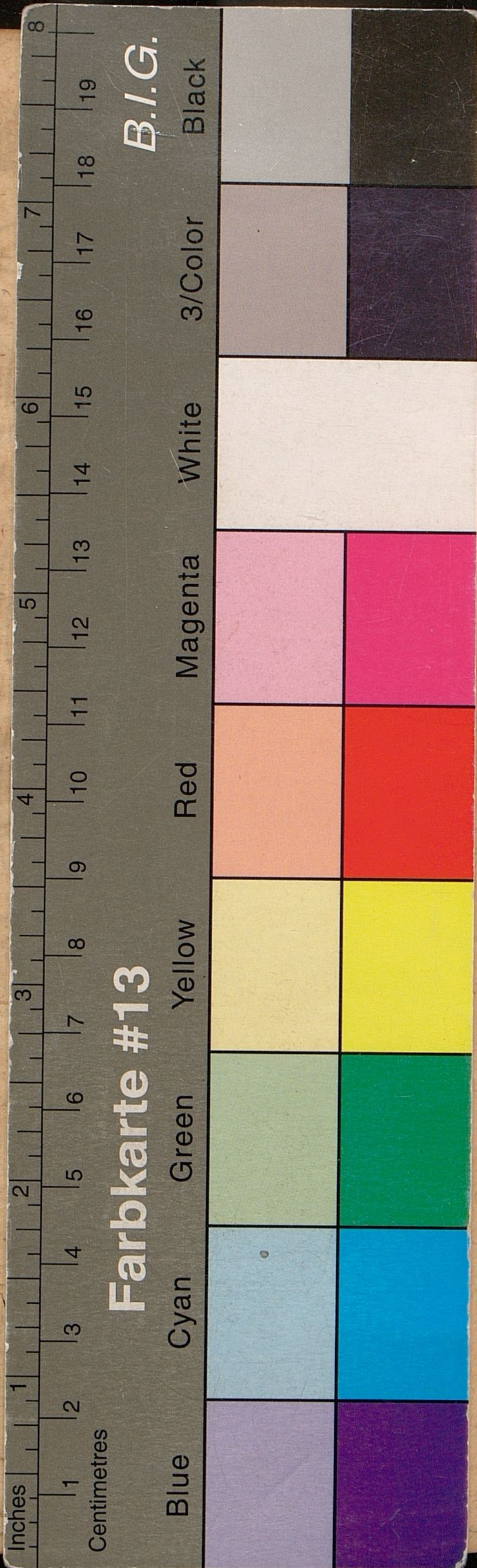
V077

LXXXVI.

85

EPITHALAMIA
IN HONOREM
NUPTIARVM, PII, HONE-
STI ET INTEGRITATE ORNATI
VIRI IUVENIS, DN. CONRADI
SCHROTERI, CIVIS ET MER-
CATORIS COTHONIEN-
SIS SPONSI:

Honestæ, pudicæ ac morum venu-
state præstantis virginis,
CATHARINÆ,
Consultissimi ac gravissimi viri, Dn. IO-
ANNIS SOMMERI, ILLRUM Princip An-
haltin. &c. Quæstoris provincialis, inclytæq;
Reipublicæ Cothoniensis Consulis
Spectatissimi, Filia,
SPONSÆ:

Quæ celebrabantur Cothoniæ VI. Septem-
bris, Anno partus salutiferi
M. DC. II.

Scripta ab amicis.

Serveflæ Typis Iohannis Schlerij.

*Docto et honesto
uero, Petro
nro. SS. Tho
glorioso, an
suo fratre
P.D. Tob.*

99